AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 142r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

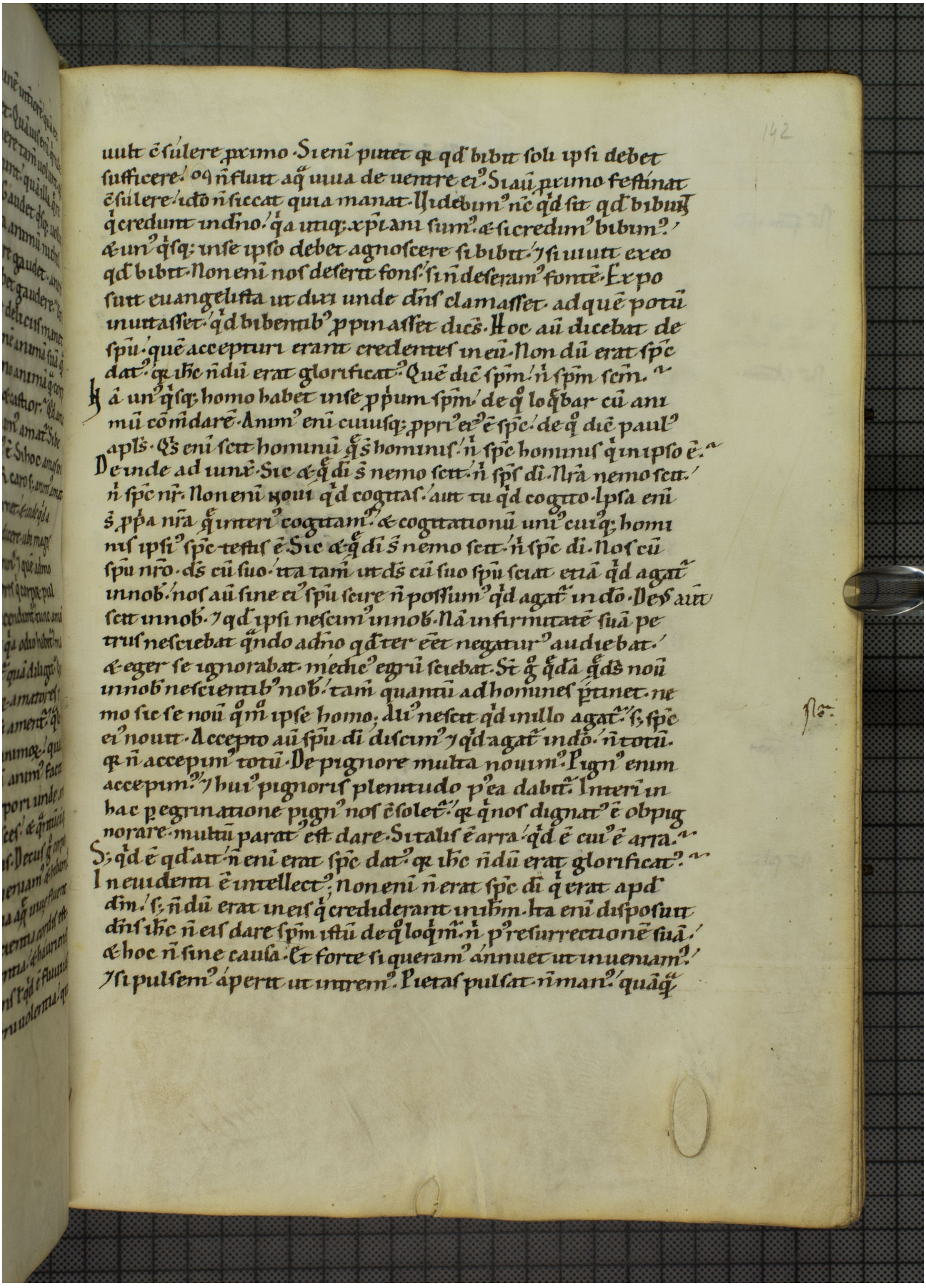

uult c̄sulere ꝓximo. Si enī putet q̄ qd̄ bibit soli ipsi debet
sufficere. oq̄ n̄ fluit aq̄ uiua de uentre ei⁹. Si aū ꝓximo festinat
c̄sulere. ideo n̄ siccat quia manat. Uidebim⁹ nc̄ q̄d sit qd̄ bibunt
q̄ credunt in dn̄o. q̄a utiq; xp̄i ani sum⁹. & si credim⁹ bibim⁹.
& un⁹ q̄sq; in se ipso debet agnoscere si bibit. ⁊ si uiuit ex eo
qd̄ bibit. Non enī nos deserit fons. si n̄ deseram⁹ fontē. Expo
suit euangelista ut dixi unde dn̄s clamasset. ad quē potū
inuitasset. q̄d bibentib⁹ ꝓpinasset dic̄s. Hoc aū dicebat de
sp̄u. quē accepturi erant credentes in eū. Non dū erat sp̄c
dat⁹. q̄ ih̄c n̄ dū erat glorificat⁹. Quē dic̄ sp̄m. n̄ sp̄m sc̄m.
Hā un⁹ q̄sq; homo habet in se ꝓp̄ium sp̄m. de q̄ loq̄bar cū ani
mū cōm̄darē. Anim⁹ enī cuiusq; ꝓpri⁹ ei⁹ ē sp̄c. de q̄ dic̄ paul⁹
apl̄s. Q̄s enī scit hominū q̄ s̄ hominis. n̄ sp̄c hominis q̄ in ipso ē.
Deinde ad iunx̄. Sic & q̄ dī s̄ nemo scit. n̄ sp̄s dī. Nr̄a nemo scit.
n̄ sp̄c nr̄. Non enī noui q̄d cogitas. aut tu q̄d cogito. Ipsa enī
s̄ ꝓp̄a nr̄a q̄ interi⁹ cogitam⁹. & cogitationū uni⁹ cuiq; homi
nis ipsi⁹ sp̄c testis ē. Sic & q̄ dī s̄ nemo scit. n̄ sp̄c dī. Nos cū
sp̄u nr̄o. d̄s cū suo. ita tam̄ ut d̄s cū suo sp̄u sciat etiā q̄d agat̄
in nob̄. nos aū sine ei⁹ sp̄u scire n̄ possum⁹ q̄d agat̄ in d̄o. Deus aūt
scit in nob̄. ⁊ qd̄ ipsi nescim⁹ in nob̄. Nā infirmitatē suā pe
trus nesciebat q̄ndo ad n̄o qd̄ ter ēēt negatur⁹ audiebat.
& eger se ignorabat. medic⁹ egrū sciebat. Sic q̄ q̄dā q̄ d̄s noū
in nob̄ nescientib⁹ nob̄. tam̄ quantū ad homines ꝑtinet. ne
mo sic se noū q̄m̄ ipse homo. Alī⁹ nescit q̄d in illo agat̄. s̄ sp̄c
ei⁹ nouit. Accepto aū sp̄u dī discim⁹ ⁊ q̄d agat̄ in d̄o. n̄ totū.
q̄ n̄ accepim⁹ totū. De pignore multa nouim⁹. Pign⁹ enim
accepim⁹. ⁊ hui⁹ pignoris plenitudo p⁹ ea dabit̄. Interī in
hac ꝑegrinatione pign⁹ nos c̄solet̄. q̄ q̄ nos dignat⁹ ē obpig
norare. multū parat⁹ est dare. Si talis ē arra. q̄d ē cui⁹ ē arra.
S; q̄d ē qd̄ ait. n̄ enī erat sp̄c dat⁹. q̄ ih̄c n̄ dū erat glorificat⁹.
In euidenti ē intellect⁹. Non enī n̄ erat sp̄c dī q̄ erat apd̄
d̄m. s̄; n̄ dū erat in eis q̄ crediderant in ih̄m. Ita enī disposuit
dn̄s ih̄c n̄ eis dare sp̄m istū de q̄ loq̄m̄. n̄ p⁹ resurrectionē suā.
& hoc n̄ sine causa. Et forte si queram⁹ annuet ut inueniam⁹.
⁊ si pulsem⁹ aperit ut intrem⁹. Pietas pulsat. n̄ man⁹. quāq̄